

Διαλεχτή Γεωργοπούλου κάτοικος Αιγίου διηγείται (1983) τα εξής:

«Όταν ο γιός μου Γιώργος ήταν ηλικίας 10 χρονών του συνέβη το εξής περιστατικό. Ήταν τότε μαθητής στο δημοτικό σχολείο. Μια ημέρα γυρίζοντας από το σχολείο δε βρήκε της αρεσκείας του το φαγητό που είχε ετοιμαστή.

Θύμωσε και πήρε να κόψη για να φάει πορτοκάλι, συγχρόνως όμως είπε στο θυμό του και μία βλαστήμια.

Δε πρόλαβε όμως να κόψη το πορτοκάλι και σωριάσθηκε κάτω βγάζοντας αφρούς από το στόμα και χτυπώντας με τα πόδια του το πάτωμα. Βλέποντας εγώ το παιδί μου σ' αυτή την κατάσταση κάλεσα το γιατρό κ. Γιαννάκη Σπυρόπουλο. Ο γιατρός μετά την εξέταση του παιδιού είπε:

-Αυτή δεν είναι αρρώστια για μας, εμείς δεν έχουμε δουλειά εδώ. Θα καλέσεις παπά. Κάλεσα τότε τον εφημέριο της ενορίας μας, ο οποίος διάβασε διάφορες ευχές. Μετά από το διάβασμα το παιδί ηρέμησε και τότε μπόρεσε να επικοινωνήσει

με το περιβάλλον του και να μιλήση.

Διηγήθηκε τότε τα εξής: «Τη στιγμή που έκοβα το πορτοκάλι, ενώ είχα ειπή με το θυμό μου τη βλαστήμια είδα ν ανεβαίνει τη σκάλα μας ένας κοντός και μαύρος με μια μακριά ουρά. Με χτύπησε με την ουρά του στο πρόσωπο κι έπεσα κάτω. Από τότε δε θυμάμαι τίποτε άλλο. Πριν με χτυπήσει και πίσω φοβέρισε τη γιαγιά μου (Μυρσίνη Πασχαλίδου) η οποία εκείνη τη στιγμή έκανε το σταυρό της. Για σένα θα ξανάρθω να εξηγηθούμε, της είπε».

Το παιδί εξακολουθούσε να είναι ανήσυχο. Έβλεπε πολλές φορές εκείνον τον μαύρο με την ουρά. Πήγαμε σε διάφορα προσκυνήματα και παρακαλέσαμε. Αυτό διήρκεσε περίπου ένα εξάμηνο. Τελευταία πήγαμε το παιδί στην Αγία Άννα ντυμένο καλογεράκι. Όσο βρισκόταν στην εκκλησία ήταν ήρεμο, έφευγε η ταραχή. Αυτή η εικόνα έλεγε δείχνοντας την εικόνα της Αγίας Άννας, με ανακουφίζει. Γι' αυτό πηγαίναμε για αρκετό καιρό τακτικά στην Αγ. Άννα. Δεν ξαναείδε τον κοντό με την ουρά, ηρέμησε, έγινε εντελώς καλά και μέχρι σήμερα χαίρει άκρας υγείας».

Πηγές: hellas-orthodoxy.blogspot.gr- agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr-
agioritikovima.gr- askitikon.eu